

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1464/2021
26.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Љубише Пешића, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Љубише Пешића – адвоката Милинка Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу 6К.бр.14/20 од 04.08.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1.бр.769/21 од 15.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Љубише Пешића – адвоката Милинка Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу 6К.бр.14/20 од 04.08.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1.бр.769/21 од 15.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу 6К.бр.14/20 од 04.08.2021. године окривљени Љубиша Пешић је оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ у односу на малолетну оштећену АА и за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ у односу на оштећену ББ, па су му за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, а за кривично дело из члана 194. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 1 године и затим је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 16.10.2019. године до 08.02.2020. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Основном јавном тужилаштву у Зајечару, Одељење у Књажевцу износ од 32.000,00 динара, а суду износ од 12.800,00 динара, те да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећена ББ у своје име и као законски заступник малолетне оштећене АА је ради остваривања имовинскоправних захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1.бр.769/21 од 15.11.2021. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Зајечару, Одељење у Књажевцу, па је преиначена пресуда Основног суда у Књажевцу 6К.бр.14/20 од 04.08.2021. године у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеном Љубиши Пешићу за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ и кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за која је оглашен кривим првостепеном пресудом, утврдио појединачне казне затвора у трајању од по 3 године и затим је окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 16.10.2019. године до 08.02.2020. године, док је жалба браниоца окривљеног Љубише Пешића одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Љубише Пешића – адвокат Милинко Јовановић, због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине у целини пресуде Основног суда у Књажевцу 6К.бр.14/20 од 04.08.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1.бр.769/21 од 15.11.2021. године и предмет врати Основном суду у Књажевцу на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Љубише Пешића у поднетом захтеву истиче да дела за која је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим нису кривична дела из разлога јер чињенични опис кривичних дела у изреци првостепене пресуде не садржи наводе везано за свест окривљеног о забрањености – противправности дела као један од три обавезна законска елемента кривице сходно члану 22. став 1. КЗ, а без кривице окривљеног као обавезног законског елемента сваког кривичног дела сходно члану 14. КЗ нема ни кривичног дела, при чему се по ставу браниоца, а супротно схватању суда, свест окривљеног о забрањености дела као елеменат кривице не претпоставља.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, стоји навод браниоца окривљеног у поднетом захтеву да се свест окривљеног о забрањености дела као елеменат кривице не претпоставља. Међутим, остали наводи везано за повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а који су

истоветно били истакнути и у жалби браниоца окривљеног Љубише Пешића – адвоката Милинка Јовановића, били су предмет разматрања Апелационог суда у Нишу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Основног суда у Књажевцу 6К.бр.14/20 од 04.08.2021. године. Апелациони суд у Нишу као другостепени је ове наводе правилно оценио неоснованим и о томе на страни 3 став други другостепене пресуде Кж1.бр.769/21 од 15.11.2021. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи браниоца окривљеног у делу у којем указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, истицањем да је суд огласивши кривим окривљеног да је једном вербалном радњом која гласи „Закопаћу ја твоју мајку, глава има да јој буде у рерну, завршићу шта сам започео“ извршио 2 кривична дела и то кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ у односу на малолетну оштећену АА и кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ у односу на оштећену ББ, применио закон који се у конкретном случају не може применити. Наиме, по ставу браниоца, како је првостепени суд у изреци пресуде изоставио радњу претње окривљеног малолетној оштећеној АА „Закопаћу ја тебе“ која је окривљеном била стављена на терет оптужним актом јавног тужиоца, то стога не постоји радња извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, при чему у конкретном случају нема идеалног стицаја, већ постоји природно јединство дела пошто се ради о једном догађају и само једној вербалној радњи окривљеног.

Жалбом браниоца окривљеног указивано је истоветним наводима и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, па када се има у виду да је Апелациони суд у Нишу као другостепени о томе изнео разлоге на страни 5 став трећи другостепене пресуде Кж1.бр.769/21 од 15.11.2021. године којом је одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног, а које разлоге Врховни касациони суд прихвата као правилне, то на њих у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Љубише Пешића – адвоката Милинка Јовановића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић